

[V. Buhl.]

til Forsagelse. Derimod skulde man tro, at Arbejdsgiverne, som Indtjeningsmulighederne for Tiden ligger, vilde forstaae Betydningen for hele Erhvervslivet af, at Arbejdshfreden bevares, og den samme Tro har da endelig ogsaa Arbejdsgiverforeningens Formand maattet bekende sig til, naar han skulde tale oprigtigt.

Imidlertid er det jo det haarde Materiale i Arbejdsgiverforeningen, der denne Gang giver Tonen an. Det er Jern og Cement, der i Forening har søgt at klemme Livet af Forligsmandens Forslag. (*Afbrydelse*: Cementen var slet ikke med). Entreprenørerne arbejder som bekendt med Cement. Resultatet er da blevet, at det nu er Regeringen og Regeringspartierne, der maa sætte deres Magt ind bag Forligsmandens Forslag. Det er mit Partis Opfattelse, at naar Parterne ikke selv har kunnet forhandle sig til Rette, maa Tyngdepunktet for det videre Arbejde med Sagens Løsning ligge i Forligsinstitutionen, som efter hele sin Karakter og Arbejdsmaade har alle Betingelser for at forme en Afgørelse under Hensyntagen til begge Sider.

Opstaar der da, som Tilfældet nu er, paa Grund af vore særlig vanskelige erhvervsmæssige og handelspolitiske Forhold, en Situation, der maa anses for at gøre det tvingende nødvendigt at gribe ind, er det da for os en naturlig Fremgangsmaade ved Lov at sætte Forligsmandens Forslag i Kraft. Det var det Standpunkt, vi havde i Fjor, det er det samme, vi nu ønsker at gennemføre i Aar, og der er saa meget mere Grund til nu at fastholde dette Standpunkt, som Sagerne, som jeg allerede har nævnt, i Kraft af de nye Forhandlingsregler denne Gang er gennemarbejdet i alle Enkelt-heder, og der i det hele maa antages at være arbejdet efter de fra i Fjor kendte Retningslinier.

Jeg er ganske enig med den højtærede fungerende Statsminister i, at det sikkert kun vilde være Spild af Tid, om man lod Sagen, som den nu ligger, gaa videre til en Voldgift. Der vilde utvivlsomt ikke komme noget ud deraf, som paa nogen Maade vilde staa i Forhold til det Apparat, som saa skulde sættes i Gang, og naar Arbejdsgiverforeningens Formand, som sagt, ventede Forslaget vedtaget paa Generalforsamlingen, kan det jo da heller ikke være særlig angribeligt, set fra Arbejdsgivernes eget Standpunkt; ellers maatte den ærede Formand jo have en ringere Evne til Vurdering af Situationen, end

man har Lov til at tillægge en Mand i en saa fremtrædende Stilling.

Med disse Bemærkninger skal jeg, idet jeg takker Regeringen for Lovforslagets Fremsættelse, paa mit Partis Vegne tilsige vor Bistand til Sagens omgaaende Gennemførelse i dette høje Ting.

Stensballe: Jeg vil begynde med at sige, at vi for vort Vedkommende gerne vil medvirke til, at den Konflikt, som er varslet til Ikrafttræden i Morgen, ikke kommer til at træde i Kraft, og jeg vil ogsaa straks sige, at den Uoverensstemmelse, der er mellem os og Regeringspartierne og Regeringen, vedrører den Maade, hvorpaa dette skal ske. Naar den højtærede Minister siger, at Arbejdsgiverne har spillet højt Spil, tror jeg dog, at den højtærede Minister knapt rigtig har forstaaet den foreliggende Situation. Nej, det er fra Modpartens Side, der er spillet højt Spil, og det drejer sig efter min Opfattelse slet ikke om, hvorvidt der skal betales de 7½ Mill. Kr. mere i Lønninger, som den højtærede Minister oplyste, at „Nationaltidende“ havde opgjort Merudgiften til at blive — jeg ser en Bekræftelse af, at dette Tal er rigtigt, deri, at den højtærede Minister anvender det. Men det er i og for sig ret ligegyldigt. Nej, det er hele Opbygningen af de Lønninger, der blev Resultatet af Forligsmandsforslaget, som vi har saa stor Betænkelighed ved. Jeg retter ikke nogen. Bebrejdelse imod Forligsmændene; de har gjort deres Pligt. Deres Pligt er at søge at fremstille et saadant Forslag, at det kan blive tiltraadt af de modstaaende Organisationer. Det er ikke lykkedes her. Det er sket før, og det er ogsaa sket før, at man har forhandlet videre. I den nuværende Situation tror jeg nu alligevel, det er heldigst, at Rigsdagen tager Affære, skønt jeg ikke er nogen Ynder af, at Rigsdagen skal gribe ind. Men jeg erkender de Vanskeligheder, vi kan komme ud for, hvis Konflikten bryder ud.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (V. Buhl) talte om, at der var nye Forhandlingsregler, og at disse havde haft en gavnlig Indflydelse paa Udformningen af Enkelt-heder, og jeg tror, dette er rigtigt i nogle Henseender. Men saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, er de nye Regler nu ikke anvendt helt igennem, saaledes som de burde være; thi der er Organisationer, som ikke har villet gaa ind i de Forhandlinger i første Instans, som Forhandlingsreglerne forudsætter. Det er blevet sagt mig, at navnlig inden for Jernet, som det ærede 9de Medlem